

القول فی دمشق (١٠٤) القول فی الجزیره (١٢٨) القول فی الروم (١٣٦) القول فی مدح البناء (١٥١) القول فی ذم البناء (١٥٦) القول فی العراق (١٦١) القول فی الکوفه (١٦٢) انتخار الکوفین و البصرین (١٦٧) ما جاء فی مسجد الکوفه (١٧٣) ذکر الخورنق (١٧٦) قصة الفریین (١٧٩).
از طرف دیگر در نسخه «دخویه» بابهای ٣ تا ده، باب ١٥ و باب ٢٤ تا ٢٨ وجود ندارد و رویهم رفته نسخه مشهد ٢٥٠ صفحه و نسخه چاپ «دخویه» ١٣٠ صفحه است.

در سال ١٨٥٨ شرق شناس روسی «خانیکوف» و در ١٩١٩ «ایوانوف» در مشهد بوده‌اند و در باب کتبخانه روضه فهرستها نشر کرده‌اند. من تصور می‌کردم علمای اروپا از روی این فهرستها بر وجود نسخه مشهد اطلاع یافته‌اند ولی بعد معلوم شد که این دو شرق شناس روسی کتبخانه روضه را ندیده‌اند.

خانیکوف در حق این کتاب چیزی نمی‌نویسد و ایوانوف نام «البلدان» را ذکر میکند ولی بگمانم در باره آن کتاب چیزی ندانسته است. در هر حال من چند فقره را از کتاب ابن الفقیه و ابن فضلان در باب خراسان و ترکها در اینجا ذکر می‌کنم. (نا تمام)

شرق‌شناسان فرنگ

وفات استاد ادوارد براون انگلیسی

البته خوانندگان ایران‌شهر تا کنون از وفات علامه ایراندوست پروفیسور ادوارد براون انگلیسی که در ٥ ماه ژانویه ١٩٢٦ مطابق ١٥ دیماه ١٣٠٤ اتفاق افتاده اطلاع یافته‌اند.

اظهار حق‌شناسی و قدردانی از خدمات این استاد اجل که تمام عمر خود را با یک صمیمیت و عشق فراوان بمدافعه حقوق سیاسی و آزادی ایران و به‌زنده کردن نام و نشان آن و نشر

استاد اجل و دوستدار صمیمی ایران پروفیسور ادوارد براون

*Le Grand et sincère Ami de la Perse, l'éminent orientaliste anglais.
Professeur E. G. Browne. (décédé le 5 janvier 1926)*

ادبیات زبان ما نیز بمالک غرب صرف کرده است فریضه هر ایرانی
میباشد و اظهار اینگونه قدرشناسیها خود دلیل نجات و نایه

تشویق خادمان صمیمی ملت است.

خوشبختانه در این موقع، مقامات رسمی و مجامع علمی ایران از ایفای وظیفه تسلیت و قدرشناسی کوتاهی نکرده‌اند چنانکه تلگرافات تسلیت از طرف آقای فروغی رئیس الوزراء بنام حکومت و از طرف وزارت معارف و انجمن ادبی طهران و هیئت جامعه معارف و انجمن جوانان ایران بخانواده مرحوم براون ارسال شده و در طهران نیز دو محفل باشکوه از طرف انجمن ادبی ایران و فرقه رادیکال برای تذکیر نام آن استاد معظم ترتیب داده شده است و جراید ایران نیز هر يك بنوبت خود مقاله‌های مفصل نشر کرده خدمات ادبی و سیاسی آن مرحوم را تذکر کرده‌اند و حتی جریده ستاره ایران پیشنهاد نموده است که یکی از کویچه‌های طهران را بنام استاد براون بنامند تا بدین وسیله يك قدرشناسی عملی بجا آورده شود.

نگارنده نیز برای ایفای وظیفه حق شناسی و ادای حق صحبت و مودت آن مرحوم از جناب آقای میرزا محمد خان قزوینی که بیست سال است با استاد مرحوم روابط بسیار نزدیک دوستی و معاونت قلمی و فکری داشته‌اند تقاضا کردم که شرحی در باره خدمات آن مرحوم برای مجله ایران‌شهر بنویسند. جناب ایشان این تقاضا را قبول فرموده مقاله بسیار جامع و شیرین و مفیدی چنان که شیوه و شیوه ایشان است نوشته ارسال داشته‌اند ولی بجهت طول مقاله درج آن در این شماره ممکن نشد و تصمیم نمودیم که آنرا در شماره دوم مجله با عکسهای مخصوص که جناب ایشان فرستاده‌اند درج کنیم.

اینک بدین وسیله تسلیت‌های خود را بیازماندگان آن استاد تقدیم مینمایم و خوانندگان ایران‌شهر را هم بدرج این مقاله مهم

که نمونه تحقیقات ادبی و احساسات بی‌ریا و پاک است در شماره
دوم بشارت می‌دهم. ح. ک. ایران‌شهر.

عشق ما را با تیر

این تصویر و تبریک را استاد براون بر حسب شیشه پسندیده و معموله هر ساله
خود در چند سال پیش بمناسبت عید میلاد و سال نو فرنگی بچاپ رسانیده بامضای خود
و خانم خود بدوستان اروپائی و شرق خویش فرستاده بود. من بادر ج این تبریکنامه
درینجا هم نام و یاد آن مکان محبت و مظهر صمیمیت را تذکیر و هم عید نوروز
و سال نو ۱۳۰۵ را بخوانندگان ایران‌شهر تبریک می‌کنم. ح. ک. ایران‌شهر